

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentariorvm R.P. Pavli Laymanni Societatis Iesv
Repertorium seu Compendiosa Per Alphabeticvm Ordinem
Descriptio**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1664

L

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62577)

Jurisdictionem voluntariam potest quis exercere extra suum territorium. p. 693. n. 2. Imo & contentio-
sam sed abque processu. ibid.
Jurisdictio ordinaria tribus modis comparari potest,
nimirum Lege, consuetudine & privilegio. p. 712.
Jurisdictio in Diocesanos potest contra Episcopum à
capitulo v.g. praescribi. p. 717. n. 2. Non tamen ei
omne jus corrigendi adimi. p. 718. n. 3.
Jurisdictio spiritualis & potestas gubernativa spiri-
tualis quomodo differant & separari possunt. p. 746. n. 4.
Jurisdictionem suam alteri subijcere si velit dominus,
possunt subditi contradicere. p. 748. n. 2.
Jurisdictione per metum extorta est ipso Jure irrita.
p. 811. n. 6.

Jurisdictionem quasi Episcopalem habent Praelati, rati-
one suae Ecclesiae plenissimo Jure exempti. p. 826. n. 2.

Jurisdictione alia est Ordinaria, alia delegata. p. 834.

Alia cum administratione, & continet merum
vel mixtum Imperium. ibid. Alia sine administratio-
ne & est Jurisdictione simplex. ibid.

Jurisdictionem ordinariam sed simplicem tantum ha-
bens non potest laesum restituere in integrum. p. 835.
n. 4.

Jurisdictionem simplicem habent Magistri seu Pro-
fessores in suis discipulos. p. 835. n. 4

Ius Vide Eligendi Ius.

Iuris Canonici obiectum est homo non solum in bo-
num commune, sed etiam in Deum dirigibilis. p. 1. n. 1.

Ius idem esse debet, ubi est eadem ratio. p. 12. n. 3.

Iuris quod quisque statuit in alium, eodem & ipse uti
debet. p. 17. n. 6.

Iura Principis habens potest statuta facere contraria
legibus Caesaris. p. 20. n. 4. Salvo tamen Jure alio-
rum & reservatis Caesaris. ibid.

Ius naturale in rebus profanis & certis interpretatur
Magistratus Laicus. p. 21. n. 5.

Ius naturale in spiritualibus & dubijs profanis inter-
pretatur Magistratus Ecclesiasticus. ibid.

Ius aliud scriptum, aliud non scriptum. p. 272. prin.

Ius naturale praecipuum Magistratus humanus di-
recte non potest mutare statuendo, aut dispensando.
p. 21. n. 6. Permissivum potest mutare, non contra
sed super addendo. p. 21. n. 7.

Iuris gentium praecipuum nihil contrarium statuere
potest Magistratus humanus. p. 22. n. 8. Id tamen est
potius permissivum quam praecipuum. ibid.

Iure naturali aut gentium acquista difficilius per ple-
nitudinem potestatis auferri possunt quam alia. p. 23.
n. 11.

Ius acquisitum aut in re difficilius per plenitudinem
potestatis collitur, quam Ius acquirendum aut in spe.
p. 24. n. 11.

Ius in spe non censetur in rebus nostris. ibid.

Iure quod non possumus, censetur absolute non posse.
p. 35. n. 13.

Iuri publico non potest per pacta etiam iurata priva-
torum derogari. p. 47. n. 2. p. 435.

Iuris correctio odiosa, nec asserenda sine necessitate.
p. 55. n. 1.

Iuris scientiam profiteretur Princeps se habere, p. 55.
n. 3.

Ius dicenti extra Territorium impune non praetur.
p. 60. n. 3.

Iuris remedia non potest alicui Princeps inferior au-
ferre. p. 63. n. 1.

Iuris Canonici decisione clara in utroque foro stan-
dum, doctoribus circa legem civilem dissentientibus.
p. 104. n. 6.

Ius commune est favorabile, eiusque correctio re-
stringenda. p. 188. n. 8.

Iuri publico derogare non est cuique permissum.
p. 193. n. 3.

Iuri naturali nulla potest consuetudine derogari.
p. 193. n. 1. p. 195. n. 5. Nec Iuri divino, aut Iuri
gentium praecipuum. p. 195. n. 5.

Laici.

Laici per sua statuta non possunt derogare Iuribus
Ecclesiae. p. 19. n. 1. 2. Statuentes contra illa ipse
facto excommunicantur. n. 1.

Laici etiam de plenitudine potestatis nihil possunt
disponere de Ecclesiis & Personis Ecclesiasticis, carumq;
bonis. p. 24. n. 13. p. 25. n. 14

Laici Praelatis Ecclesiasticis obsequi debent, non im-
perare. p. 38. n. 1. p. 37. par.

Laici non possunt facere executionem contra Cleri-
cos. p. 44. n. 16. §. Atque haec.

Laici non possunt Clericis privilegium, quod conce-
serunt, iure iam quæsto auferre, etiam per plenitudinem
potestatis. p. 76. n. 7.

Laicus Iudex nec principaliter, nec incidenter potest
se in res Ecclesiasticas intrinittere. p. 89. n. 6.

Laicus non est capax Beneficij. p. 97. n. 2. p. 774.
n. 3.

Laicis ab Ecclesia conceditur Ius praesentandi, non
eligendi. p. 228. n. 3. Cur? p. 236. n. 18.

Laicis non competit Ius nominandi ad Praelaturas,
nisi ex speciali commissione vel privilegio Pontificis.
p. 229. n. 5. p. 234. n. 14.

Laici olim ad electionem Episcopi admissi, quo mo-
do? p. 234. n. 13. p. 273. n. 5. p. 370. n. 1. Secun-
dum hodiernam praxim patroi quidem ad Electionis
tractatum admittendi. p. 370. n. 2. Explicatur Mol.
ibid.

Laicis potest competere Ius eligendi Praelatum Eccle-
siasticum ex solo Pontificis privilegio. p. 234. n. 14.
p. 307. n. 3. Non ex consuetudine etiam immemoria-
li. p. 235. n. 15.

Laici Ius conferendi beneficia non possunt praescribere.
cetera. ibid.

Laici pænis Canonice subiecti sunt, si electionem, col-
lationem, institutionem aut destitutionem sibi arrogent
aliter, quam ex privilegio. p. 236. n. 15.

Laicorum autoritate facta electio, collatio, & institu-
tio est irrita; & acceptans est excommunicatus, & de-
ponendus. p. 236. n. 16.

Laicus in Rom. Pontificem valide potest eligi. p. 247.
n. 4.

Laicis potestas eligendi Praelatum non potest committi
per compromissum. p. 263. n. 1. Nec per pactum aut
transactionem. p. 370. n. 1.

Laicali potestate electus non potest electione eius
cassata iterum eligi. p. 270. n. 2. p. 280. n. 1.

Legatus Pontificis quibus possit delegare causas Ecclesiasticas judiciales. *Vide* Delegatus. p. 161. n. 1.
 Legatus interpretatur dubium Rescriptum sui Principis. p. 210. n. 3.
 Legatus Pontificis confirmare potest electos Abbates exemptos. p. 239. n. 3.
 Legatus olim potuit dispensare, ut ante Novitiatum annum absolutum fieri posset Professio; hodie non item. p. 335. n. 5.
 Legatus nunquam potuit dispensare, ut quis ante Professionem eligeretur Abbas. p. 335. n. 5.
 Legatus in necessitate potest tempus vacationi concessum restringere. p. 340. n. 3.
 Legatus seu Nuntius non à Latere non potest Prælati exempti aut Episcopi Electionem confirmare. p. 440. n. 8.
 Legatus debet suo etiam damno honorem principalis veri. p. 460. n. 3.
 Legatus Apostolicus non potest dispensare, ut filius legitimus patri immediate in beneficio succedat. p. 556.
 Legatus representat Principalem, sed non æquè honorandus. p. 614. n. 3.
 Legatus Pontificis facta delegatio intuitu suæ dignitatis non transit ad successorem. p. 619. n. 6.
 Legatus Apostolicus ut quoad specialem facultatem ei fides habeatur, debet eam exhibere. p. 653. n. 1.
 Legatus Apostolicus ministerium nudum sibi à Papa commissum potest exercere per alium. p. 670. n. 4.
 Legatus Apostolicus ad gubernandam Provinciam missus habet potestatem ordinariam. p. 687. Non item missus ad certum negotium. *ibid.*
 Legatus Apostolicus est triplex, videlicet à latere, non à latere, & Natus. p. 687. n. 1.
 Legatus generalis potest rescindere delegati specialis acta contra formam mandati. p. 689. n. 2. Potest & eiusdem acta confirmare; quo sensu? n. 3.
 Legatus Apostolicus delegatus specialis cogere potest ad suæ sententiæ executionem. p. 689. n. 4. Potest obstantem coercere censuris. *ibid.*
 Legati potestas pendet à Voluntate Pontificis quoad omnia. p. 691. n. 4.
 Legato nulli credendum de Mandatis Principis nisi exhibitis litteris. p. 691. n. 5. Quandoque aliud suadet decorum. *ibid.*
 Legatus Apostolicus debet & potest examinare electionem Episcopi. p. 691. n. 1. Debet examen & informationem super illa mittere ad Pontificem. *ibid.*
 Legatus ad plures provincias simul si existat in una, potest exercere Iurisdictionem erga alias. p. 693. n. 1. Dilectum quoad hoc inter ipsum & Archiepiscopum. p. 719. n. 1. Sicut omnino extra terminos suæ Legationis potest exercere Iurisdictionem voluntariam. p. 693. n. 2. Non item contentiosam. *ibid.* Nisi absque processu vel cum facultate Ordinarii. *ibid.* Potest constituere in aliquibus provinciis Vicarium. p. 695. n. 1.
 Legatus Apostolicus potestas suspenditur, si ad eundem locum alius dignior mittatur. p. 694. n. 2.
 Legatus Apostolicus non censetur revocatus, si alius similis ad eundem locum mittatur. p. 694. n. 2.
 Legatus non à latere potest à Censura Canonis absol-

vere suos Provinciales. p. 695. n. 2. Et quidè ex officio & Iure ordinario. p. 724. prin. Potest hoc alteri delegare. *ibid.* n. 1. Potest autem absolvere & extraneos in provincia delinquentes. p. 695. n. 2. Et Provinciales, extra delinquentes. *ibid.* An & extraneos ex solo consensu suorum Ordinariorum? *ibid.*
 Legatus Apostolicus post egressum ex provincia non potest delegare. p. 696. n. 1. Et antea delegati ab illius Iurisdictione tunc expirat, re integra. p. 695. par. Ante accessum ad provinciam etiam non potest delegare, nisi in necessitate. p. 696. n. 1.
 Legati Apostolici potestas finitur, cum tempore, ad quod est datus. p. 696. n. 3.
 2. Per revocationem. *ibid.*
 3. Per egressum ex provincia. n. 1. 3.
 4. Quoad negotium dubium per relationem illius ad Papam. n. 3.
 5. Per mortem eius. *ibid.*
 Legatus Apostolicus in accessu & recessu Provinciam defert insignia Legationis. p. 696. n. 2. Potest populo per vias benedicere. *ibid.*
 Legatus potest statuta condere ex se perpetua. p. 696. n. 4. Non tamen contra Ius commune. n. 5.
 Legatus non potest vi legationis conferre beneficia. p. 697.
 Legati Officium est personale & non habet Successorem. p. 696. n. 3.
 Legati delegatus ipsa citatione perpetuat Iurisdictionem. p. 696. n. 6. An & executor? p. 698. n. 1.
 §. *Quæritur.*
 Legatus habet Iurisdictionem simpliciter ordinariam. p. 697. n. 1. Non expirat morte legationis Pontificis. *ibid.* Aliquo modo tamen est extraordinaria. n. 2.
 Legatus Cardinales non possunt sede vacante revocare. p. 697. n. 3. Nisi gravi de causa. *ibid.*
 Legati habent in suos subditos imperium & mixtum. p. 701. n. 3. Quæ pœnâ possunt vel non possunt eos afficere? *ibid.* Quomodo possunt brachium seculare invocare, & illud vicissim adjuvare n. 4. & seqq.
 Legatus à Latere.
 Legatus etiam à Latere non potest facere Translationem Episcopi, sine speciali mandato Pontificis. p. 214. n. 6. p. 689.
 Legatus à Latere ejusque potestatem habens potest confirmare Electionem Episcopi vel Prælati exempti p. 355. n. 5. p. 440. n. 2. p. 692. n. 1.
 Legatus à Latere non potest tempus à Iure concessum pro electione faciendâ restringere nisi in necessitate. p. 340. n. 3.
 Legati à latere delegatus an possit subdelegare? p. 643. n. 7.
 Legatus à latere habet Iurisdictionem etiam in exemptos nisi quoad speciatim reservata. p. 688. n. 3. Non item alij Legati. *ibid.*
 Legatus à latere vi generalis delegationis non potest expedire specialiter reservata Pontifici. p. 689. par. p. 695. n. 1.
 Legati à latere potestatem absolvendî à censura Canonis præscriperunt per consuetudinem immemorialem. p. 690. n. 3. Et possunt absolvere quoscunque ab egressu ex Vrbe usque ad reditum. p. 695. n. 1. Ex

Laici non possunt se immiscere tractatui electionis. p. 273. n. 5. advocari tamen possunt & adesse ut defensores. n. 6. Quamvis neque hoc ordinariè permitrendum. p. 380. n. 1.

Laicis concedit Ecclesia Jus præsentandi tantum ex fundatione, extructione aut dotacione. p. 297. n. 3. Imo & ex præscriptione. p. 298. n. 4.

Laicorum violentià celebrata electio potest cassari. p. 301. n. 1. Imo ipso Jure est irrita, si electores consenserint. ibid.

Laicos electioni se immiscere & patiantur Capitulares poenas Canonicas incurrunt. p. 301. n. 1.

Laicus si electioni Ecclesiasticæ interponat Appellationem, ea est frustranea. p. 306. par.

Laicæ potestatis abusus facta electio est ipso Jure irrita. p. 350. n. 3. Quid hoc sit? n. 2. Neque iuvat consuetudo etiam immemorialis. n. 3.

Laici si ad Electionem concurrant cœligendo, vel libertatem impediendo, est ea ipso Jure irrita. p. 380. n. 1. Idque probabiliter, licet Clerici ex metu tantum consentiant, in Laicos. p. 381. n. 1. Non item si nullo modo consentiant. p. 380. n. 1. Quinam per Laicos intelliguntur? p. 381. n. 2.

Laici Religiosi Jus eligendi possunt acquirere per consuetudinem immemorabilem. p. 381. n. 2. Non item Laici seculares. p. 382. n. 3.

Laicus item potest super hominem dare benedictionem privatam. p. 493. n. 12.

Laici non possunt sine dimissorijs ad alium Episcopum pro ordinibus accedere, etsi proprius sit suspensus. p. 522. n. 1.

Laicus non potest esse Vicarius temporalis Beneficij curati. p. 529. n. 3.

Laicus, etsi Patronus sit, non potest conferre aut instituire ad beneficia; sed tantum præsentare. p. 532. n. 2.

Laicus secundas nuptias invalide contrahens non est bigamus. p. 567. n. 1. Contrahit tamen irregularitatem indispensabilem. p. 568. n. 2.

Laicus potest esse Episcopi Vicarius Generalis in temporalibus. p. 588. n. 4.

Laicos in crimine hæresis potest Iudex Ecclesiasticus capere & incarcerare. p. 731. n. 3. An & in alijs criminibus fori Ecclesiastici aut mixti? ibid.

Laicus potest esse Procurator etiam in causis spiritualibus. p. 799. n. 1.

In Laicum compromittere possunt Clerici in causis temporalibus. p. 849. n. 4. Non item in spiritualibus. p. 852. n. 1. Nisi ex plenitudine potestatis Papalis. n. 2. Vel nisi adiunctus sit Clerico. p. 853. n. 2.

Latinus.

Latinam linguam si usu didicerit Episcopus tolerari potest. p. 538. n. 1.

Latini non possunt à Græcis extra tempora ordinare solitis recipere Ordines. p. 510.

Latina Ecclesiæ subditi non possunt in vicina Græca communicare sub fermentato. p. 510.

Latinus Sacerdos potest celebrare ritum Græco in peregrinatione per terras Orientales. p. 510.

Laudum.

Laudum est sententia Arbitri voluntarij. p. 844. n. 4.

Ab eo non potest appellari sed tantum reclamari. n. 5. Reclamationi huic renuntiare in compromittendo est prohibitum. p. 854. n. 3.

Laudum iniquum aut dolose datum non est observandum. p. 846. n. 2. p. 853. n. 5. Vbi nec, si Simonia, eam pravitatem contineat. p. 846. n. 3. Aut quodvis aliud peccatum. ibid.

Laudum Ecclesiæ damnosum non valet. p. 847. n. 7. Eius executioni Prælati se potest opponere. ibid.

Laudum de Jure communi non possunt dicere iurimæ. p. 848. par. n. 1. Nisi alicubi ex consuetudine. ibid. Vel compromisso. p. 849. n. 2.

Laudum dicere an possint feminae? p. 848. n. 1. 2. Laudo feminae, si partes iuratae in eam compromiserunt, stare debent. p. 849. n. 3. Non visententiae sed vi pacti iurati. ibid.

Laudum super pluribus articulis dictum si quoad unum sit irritus vel irritandum valet quoad alios non connexos. p. 849. n. 1.

Laudum de ijs tantum dici potest, super quibus compromissum est. p. 851. n. 4.

Laudum ex omologare est illud approbare. p. 853. n. 4. Ad approbandum non requiritur in Jure Can. aut conscientia subscriptio. ibid.

Laudo iniquo si intra decennium reclamet compromittens, debilitatur actio contra eum. p. 853. n. 5. Reclamatio hæc destinanda est ad adversarium; ibid. Vel ad Iudicem reclamantis. ibid. Elapso decennio non licet amplius reclamare. ibid. Nec potest peti reductio ad Arbitrium boni viri. p. 860. n. 4. Competit tamen læso exceptio erroris, doli, metus, &c. p. 861. n. 4.

Laudum expressis vel tacite approbatum est indistincte servandum. p. 853. n. 4. Laudo Arbitri si quis se statutum iuravit, ad quid tenetur. p. 854. n. 11. & seqq. Si & sub poena; sufficit, si poena solvatur. p. 855. n. 14.

Laudum Arbitratoris an, & quomodo reduci possit ad arbitrium viri boni? Vide Arbitramentum.

Legatum.

Legato v. g. vino cum alijs dulcibus censetur legata tantum dulcia, quæ sunt parabilia. p. 93. n. 3.

Legatum factum Sanctis censetur factum eorum Ecclesiis. p. 93. n. 3.

Legatum valet, si in Legatarij nomine aut cognomine erit, sed de persona constat. p. 134. n. 2.

Legatum pecuniarum in hac v. g. Arca est irritum, si in ea nulla sit pecunia. p. 133.

Legatæ servi electione semel tantum optare possunt. p. 226. n. 3.

Legati pro pauperibus partem accipere pauper ex duobus Executoribus potest cum consensu alterius. p. 320. n. 3. An & quomodo si unus tantum sit executor, & si ipse pauper? ibid. §. 364.

Legatum communiter sit intuitu personarum, non dignitatis. p. 617. n. 1.

Legari etiam Clericis potest res litigiosa. p. 843. n. 6. & 7. Quo casu non legatarius sed hæres prosequitur litem. n. 6.

Legatus.

Legati non violandi. p. 222. n. 6. 4. Idone ex Jure gentium. p. 295. n. 10.

Legatus.

Officio & Iure Ordinatio. p. 724. princ. Possuntque id alteri delegare. p. 724. n. 1. Præscriptio hæc est sicut aliud privilegium reuocabilis. p. 690. n. 3.

Legatus maximè à latere æquiparatur Proconsuli. p. 643. n. 7. p. 693. n. 1. p. 697. Ab isto ad illum valet argumentum. p. 696. n. 1.

Legatus à latere potest in sua provincia conferre beneficia. p. 697. Etiam exempta & exemptorum. p. 688. n. 4. In consilio Patrono Ecclesiastico, non item Laico. p. 692. n. 1. p. 693. n. 3. An vacantia in sex mensibus iuxta Concordata non Papalibus. n. 2.

Legatus à latere si mittatur ad provinciam, tunc in ea inferiorum Legatorum potestas suspèditur. p. 694. n. 2.

Legatus à latere non debet exercere Jurisdictionem in loco, ubi est Pontifex. p. 694. n. 1. Summum post Papam gerit in Provincia imperium. p. 697.

Legatus à latere potest beneficia vacatura suæ collationi reservare in favorem certæ personæ. p. 698. n. 1. Ius expectativæ non potest ulli tribuere. ibid. pendente una reservatione in Ecclesia aut alicuius beneficijs non potest facere aliam. p. 698. n. 2.

Legatus à latere non potest conferre aut sibi reservare beneficia electiva. p. 699. n. 1. Nisi sint devoluta ad Papam. ibid.

Legatus à latere non potest conferre beneficia in extra. *Ad Regimen Pontifici reservata.* p. 699. n. 2.

Legatus à latere an & quomodo Resignationis acceptationem aut collationem beneficijs committere possit alteri, vel ipse facere. p. 699. n. 3. & seqq.

Legatus à latere invalidè confert beneficium ei, qui de alio quod ante habuit, in impetratione non meminit. p. 700. Nisi conferat ex motu proprio. ibid. Discrimen quoad hoc inter illum & Ordinarium. ibid.

Legati à latere potestas in conferendis beneficijs est extraordinaria & restringenda. p. 700.

Legatus Natus.

Legatus Natus non potest vi legationis absolvere etiam subditos à Censura Canonis. p. 644. par.

Legatus Natus sit hoc ipso, qui Archiepiscopatum cum hac dignitate connexum obtinet. p. 687. n. 1.

Legatus Natus est Archiepiscopus Salisburgensis, Cantuariensis, Pisani, Rhemensis & Pragensis. p. 687. n. 1.

Legislator.

Legislator pro suo arbitrio potest validè abrogare leges: sed non semper licitè. p. 56. n. 10.

Legislatoris mens & non præcisè Verba attendenda in Legibus. p. 437. n. 4.

Legitimitas. Vide Illegitimus.

Legitimitas filiorum est odiola. p. 24. n. 11. Quomodo tamen amplam habeat interpretationem. p. 557. n. 3.

Legitimitas filiorum ad hæreditatem est difficilior mortuo parente, quam vivo. p. 24. n. 11.

Legitimitas Filij ad feuda, maioratus, & fidei commissa fieri potest à principe cum præiudicio agnatorum. p. 24. n. 11.

Legitimare potest Comes Palatinus, sed ordinariè tantum sine præiudicio aliorum. p. 25. n. 15.

Legitimare princeps Laicus non potest ad ordines, Pontifex non solet ad civilia. p. 545. n. 1.

Legitimitas & dispensatio cum illegitimo plurimum differunt. p. 557. n. 1. & seqq.

Legitimitas quoad civilia non succedit in paterna Nobilitate aut feudo. p. 557. n. 2.

Legitimitas quoad Ecclesiastica indiget nova dispensatione ad Episcopatum vel Cardinalatum. p. 557. n. 2. Lex.

Vide Canones, Consuetudo, Dispenfatio, Extensio, Interpretatio, Jus, Rescriptum, Statutum.

Lex observanda ab omnibus, qui sunt unius communitatis, vel saltem unius in eâ generis. p. 5. n. 1. 3. Est enim commune pluribus præceptum. n. 4. Neque Leges & Canones personales sunt propriè Leges aut Canones. ibid. Legibus Ecclesiasticis non obligantur catechumeni, alijque non baptizati. p. 5. n. 2. Obligantur tamen hæretici. ibid.

Legis rationem propriè non habet Privilegium quâ tale. p. 5. n. 5. Nec Rescriptum. n. 6.

Leges ecclesiasticæ circa materiam ecclesiasticam sunt ab omnibus, etiam laicis observandæ. p. 6. n. 7. p. 49. n. 1. His contrariæ Leges civiles sunt etiam in foro civili abolitæ. p. 6. 7. §. *Quod si*

Leges civiles in materia politica, de qua nil aliud canones, servandæ sunt etiam in tribunali ecclesiastico. p. 6. n. 8.

Leges civiles feruntur per potestatem à Deo datam. p. 6. n. 9.

Lex ecclesiastica iudicari debet decisis per eam casus politicis, si in Iure civili sit dubius. p. 6. n. 10. p. 104. n. 6.

Leges non dedignantur sacros Canones imitari. ibid.

Lex ecclesiastica & civilis in materia politica si sint contrariæ, servandæ utraq; in suo foro. p. 6. n. 11. p. 860. n. 3. Maximè quoad ordinationem Iudicij. p. 6. n. 12. p. 860. n. 3.

Legibus quomodo teneatur Iudex conformiter iudicare? p. 7. n. 13. & seqq. *Vide Iudex.*

Lex extendit se ad futura non ad præterita. p. 91. n. 2. p. 50. n. 4. & seqq.

Lex, quæ solum est obligatoria, nec ad culpam nec ad poenam adstringit invincibiliter ignorantes. p. 9. n. 7. p. 59. n. 1. & seqq. Adstringit autem eoldem imitato-ria. ibid. §. *Secus.*

Legis publicæ ignorantia non præsumitur. p. 10. n. 4. Maximè si sit Lex naturalis. n. 6. Probari potest quatuor modis. n. 4. §. *Verum tamen.* Et semiplena probatio Iuramento suppleri. n. 5. *Vide Ignorantia.*

Lex Imperatoria præsumitur nota post duos menses à promulgatione in provincia. p. 10. n. 4. §. *Verum tamen* de Lege Pontificis & Inferiorum quoad hoc est tempus arbitrarium. ibid.

Lex Mosaiica connexa est cum Sacerdotio. p. 11. princ.

Legis extensio alia extensiva, alia comprehensiva. p. 12. n. 4.

Legis præcipuum est Mens seu Intentio Legislatoris, ibid.

Lex ob adæquatæ rationis identitatem semper & ubique extendi potest ac debet comprehensivè. p. 12. n. 5.

Extensivè autem intra Iudicium quidem. p. 13. n. 6. Non tamen extra Iudicium, n. 7. Nisi in ordine ad executionem à Legi. ibid. *Vide Extensio.*

Leges.

Leges sunt hominibus bonæ & utiles. p. 13. princ.
 Lex est *reia ratio agendorum*, publica potestate
 Communitati denuntiata, cum voluntate eam perpetuo
 obligandi. p. 14. n. 1.
 Leges humane obligant sub peccato. ibid.
 Legem qui potest ponere, potest & poenam addere.
 p. 16. n. 1.
 Lex si sit aut fiat irrationabilis vel damnosa, est nulla.
 p. 16. n. 3.
 Lex inæqualiter obligans, qui sunt æqualis iuris, est
 iniqua. p. 17. n. 4. Nisi rationabilis causa aut necessitas
 interveniat. p. 18. n. 7.
 Legem patere, quam ipse tuleris est Catois dictum,
 ibid.
 Legibus suis per se directe obligantur Magistratus mi-
 niores, non item maiores. p. 17. n. 5.
 Legem aut statutum condere non potest Communitas,
 que caret iurisdictione. p. 19. n. 3. Sed illa, quæ
 habet. 20. n. 4.
 Legem interpretari non est mutare aut addere. p. 21.
 n. 1.
 Legem naturalem quis & quomodo possit interpreta-
 ri, vel mutare? p. 21. n. 5. & seqq. *Vide sus.*
 Legem Superioris tollere aut dispensare non potest
 Inferior. p. 21. n. 6.
 Lex positiva perficit naturalem, ut ars naturam. p. 21.
 n. 7.
 Legibus Reipubl. Sententiam contrariam ferre non
 potest Princeps absque iusta causa. p. 23. n. 10.
 Lex civilis Basilij Patrij de rebus Ecclesiæ non alien-
 andis fuit in Romana synodo irrita declarata. p. 37. par.
 Leges Civiles de Ecclesijs, rebus & personis Ecclesiasti-
 cæ specificè disponentes licet in favorem nullam ha-
 bent vim. p. 38. n. 1. & 5. Nisi sint tantum privilegia-
 tiæ. n. 2. Vel à Pontifice, aut generali Ecclesiarum
 usui approbatæ. n. 3.
 Leges civiles de rebus Ecclesiasticis canonizantur, si
 à Pontifice allegantur; non item si à solo Gratiano.
 p. 39. n. 3.
 Leges civiles generatim latæ, si sint ex suo obiecto
 onerosæ, Ecclesijs, res & personas Ecclesiasticas non
 comprehendunt. p. 39. n. 4.
 Legibus civilibus generatim latæ & ex obiecto non
 onerosis etiam Clerici obligantur directive. p. 42. n. 11.
 Non item coactive. p. 44. n. 16.
 Lex indifferens ad onus & commodum non coactur
 esse ex obiecto onerosa. p. 42. n. 12.
 Leges Civiles, quas approbant SS. Canones, sunt ma-
 xime communes & Imperatoriæ, non particulares.
 p. 42. n. 13.
 Lex debet esse clara & non ambigua. p. 49. n. 2.
 Legem autoritative interpretari est Principis. p. 50.
 n. 3.
 Lex nominative de præteritis lata extendit se ad illa.
 p. 50. n. 3. Nisi iam sint aliquo modo decisa; n. 4.
 Vel pendente sub Iudice appellationis, ibid. Imo et-
 iam primæ Instantiæ, ibid. Quod si expressè de lite
 pendente meminert, ad illam quoque extenditur, ibid.
 §. *Limitari.*
 Lex merè declarativa, si sit absolute lata, est exten-
 denda etiam ad præterita. p. 51. n. 6. p. 260. 20.

Lex quænam sit declarativa colligitur ex verbis; ma-
 xime ex materia & ratione legis. p. 51. n. 6. §. *Quæ-
 nam.*
 Lex declarativa si Veteri adiungat novam poenam vel
 poenæ extensionem, non est quoad hæc referenda ad
 præterita. ibid. §. *Locutus.*
 Lex novam Testamenti formam præscribens an ex-
 tendatur ad præterita. p. 52. n. 9.
 Lex dispositiva absolute lata non extenditur ad præ-
 terita, nisi illa quæ executionem nondum sunt consecuta,
 p. 53. n. 10. Eandem tamen cum futuris rationem
 habent. ibid. §. *Requiritur.* Exemplum de rationi-
 bus à Religioso Testamento executore reddendis. ibid.
 De promissione pro beneficio vacaturo. ibid.
 De debitore moroso. ibid. §. *Aliud.*
 De Professione Novitiorum. ibid.
 De laborantium aut docentium privilegio.
 ibid. §. *Requiritur.*
 Lex in præteritum aliquid indulgens, in futurum ve-
 rat. p. 53. n. 11.
 Lex Principis posterior in quantum priori contraria
 ipso facto absque omni eius mentione abrogat illam.
 p. 54. n. 1. Vti & consuetudinem generalem. p. 56. n. 6.
 Lex concilij generalis semper habet tacitam clausu-
 lam derogatoriam posterioris legis contrariæ p. 56. n. 7.
 Vt ei derogetur, debet posterior habere clausulam de-
 rogatoriam. ibid. Sufficit autem clausula generalis.
 p. 120. n. 5. §. *Est tamen* ad derogandum tamen Legi
 Concilij generalis novissimi requiritur clausula déroga-
 toria specialis p. 56. n. 8. Imo etiam nulla si mens legis-
 latoris aliunde satis appareat. n. 9. p. 120. n. 5. §. *Secundo.*
 Lex expressè habens clausulam derogatoriam poste-
 rioris contrariæ nunquam tollitur per hæc sine eius spe-
 cificæ mentione. p. 119. n. 5.
 Lex continens expressè clausulam derogatoriam Re-
 scriptorum non derogatur per illa, nisi cum speciali eius
 mentione. p. 56. n. 9. §. *Sed neque.*
 Legem Reip. adhuc utilem potest Legislator pro ar-
 bitrio abrogare validè. p. 56. n. 10. Non item licitè.
 p. 57. n. 10.
 Lex communis non derogat contrarijs particularibus
 statutis aut consuetudinibus, nisi id exprimat. p. 57.
 n. 11. Nec privilegij corpori Iuris non insertis. p. 58.
 n. 16.
 Lex communis cum clausula generali: *Non obstante
 quocunque* tollit omnia contraria particularia statuta
 aut consuetudines, &c. p. 57. n. 12.
 Lex si damnet contraria statuta & consuetudines ut
 irrationabilia, ita tollit, ut nequidem reintroduci pos-
 sint. p. 57. n. 12. Idem est, si quid prohibeatur, ut per
 se illicitum. ibid. Maxime à SS. Canonibus. ibid.
 §. *Dixit.*
 Lex comuni per aliam contrariam abrogatà tollun-
 tur etiam statuta particularia ei similia. p. 58. n. 15.
 Legis aut statuti censuram an & quomodo incurrant
 ignorantibus? p. 59. n. 1. Et seqq. Vide Ignorantia.
 Lex & statutum tendit immediate in locum eique
 cohæret. p. 60. n. 3. Præceptum in personam. ibid.
 Legi generali derogat Lex specialis sive ante sive po-
 stea lata. p. 65. n. 5.
 Legi generali contrarium Rescriptum Iustitiæ ob-
 reptium.

reptitum p. 65. n. 6. p. 68. n. 4. Nisi faciat aliquam eius mentionem. p. 120. n. 5. §. *Nunc.* Vel aliunde satis constet de mente concedentis. p. 56. n. 9. §. *Sed neque.*

Legi generali derogat Privilegium speciale. p. 65. num. 7.

Lex Pontificia universalis si alicubi ob speciales causas sit inconveniens, ibi non obligat. p. 72. n. 2.

Legum anteriorum custos esse debet successor. p. 120. n. 5. Nec presumitur eas ignorare. *ibid.*

Leges aliquæ habent expressè clausulam derogatoriam alterius futuræ; aliæ tantum tacite. p. 120. n. 5. §. *Est tamen.*

Legi tacitam tantum habenti clausulam derogatur per clausulam generalem, vel ex certa scientia, motu proprio. p. 120. n. 5. §. Secundo. Non item Legi expressam habenti clausulam. *ibid.*

Leges anteriores expedit subinde in bonum Reipubl. mutari. p. 161. prin.

Legum interpretis optima est consuetudo. p. 186. n. 3.

Legis vim habet consuetudo. p. 189. n. 1. Quid ad hoc requirat. p. 172. n. 1. & seqq. *Vide* Consuetudo.

Lex abrogatoria quomodo differat à consuetudine contra Ius. p. 190. n. 3.

Lex positiva per contrariam rationabilem & præscriptam consuetudinem aboletur. p. 193. n. 1. Et quidem omnis tam Ecclesiastica quam civilis. p. 195. num. 5.

Lex Naturalis & divina per nullam consuetudinem abrogari potest. p. 195. n. 5.

Lex generaliter posita est generaliter accipienda. p. 203. n. 1.

Leges aliquæ humanæ non possunt per consuetudinem abrogari. p. 203. n. 1.

Lex Pontificis solemniter promulgata statim obligat singulos, qui undecunque id certo norunt. p. 210. n. 3.

Legem dubiam interpretatur Index. p. 210. n. 3.

Legis & cuiusvis constituti auxilium frustra imploreat, qui delinquit in legem. p. 295. n. 6.

Legis Verba debent aptari menti Legislatoris. p. 335. n. 3.

Mens colligitur ex ratione in lege expressa. *ibid.*

Legis in fraudem agere quid sit. p. 399. n. 1.

Lex lata in facientem non comprehendit parantem se ad faciendum. p. 399. n. 3.

A Legis Verbis non recedendum, nisi manifestum sit aliud sensisse Legislatorem. p. 413.

Lex exorbitans non debet ob similitudinem rationis extendi ad similia. p. 444.

Lege in divina quomodo dispensare possit Pontifex? p. 454. n. 8.

Lex humana quomodo dici possit etiã divina? p. 455. num. 9.

Legi adiecta ratio ubi est eadem, ibi censetur idem Ius. p. 671. n. 5. *Vide* p. 12. n. 4. & seqq.

Lex Iurisdictionalis in Episcopatu quid involvat? p. 721. n. 2. Quid Lex Diocesana? n. 3. Ad utramque ratione Parochiæ incorporatæ obligantur Monasteria etiam exempta. p. 720. n. 1.

Legis non Diocesanae sed Iurisdictionalis est poenam pecuniariam imponere. p. 722. par.

Legis violandæ causa sufficiens non est bonum ali-quod inde oriturum. p. 728.

Leges a obligent cum periculo gravis mali. p. 814. princ. p. 815. n. 4.

Lex irritans.

Lex irritatoria debetè promulgata operatur etiam contra invincibiliter ignorantem. p. 9. n. 3.

Lex irritans seu irritum declarans extendit se ad præterita. p. 52. n. 7.

Lex irritans seu irritum faciens rescindendo extenditur etiam ad præterita. p. 52. n. 8. Non item irritans seu irritum faciens impediendo. *ibid.*

Lex irritans non est semper poenalis. p. 148. n. 3.

Lex irritans actum non trahitur ad præterita. p. 225. num. 2.

Lex poenalis.

Leges merè poenales non obligant sub peccato. p. 14. n. 1. Quomodo dignoscantur? *ibid.*

Legis poenalis Verba intelligi debent cum effectu. p. 95. n. 3. p. 399. n. 3.

Lege in poenali Verbum *Caveat* significat privatorem ipso facto incurram. p. 95. n. 6.

Lex poenalis si casus aut personas habeat exemplarum causa expressas, extenditur ad similes. p. 261. n. 1. p. 437. n. 6. Dubium, an sint exempli causa, resolvendum à Principe. p. 437. n. 6.

Lex poenalis quibus in casibus possit ob identitatem vel maioritatem rationis extendi. p. 352. n. 8.

Lege etiam in poenali mens Legislatoris præcipue attendenda, & non præcisè Verba. p. 437. n. 4.

Lex poenalis ob similitudinem rationis non extendi debet ad similia, nisi necessitas cogat. p. 444.

Lex poenalis ob identitatem rationis non est extendenda ad casum non expressum. p. 516. p. 522. n. 2.

Lex poenalis non comprehendit Nepotes nomine filij. p. 546. n. 3.

Liberi

Liberi quandoque puniri possunt ob delictum parentum. p. 192. n. 7. p. 214. n. 5.

Liber.

Libera persona non potest possideri. p. 299. n. 6. p. 300. cod.

Libertatis in causa non potest assumi Arbitr. p. 835. n. 9. & 10.

Libellus.

Libellum scribentis error parti non nocet. p. 83. n. 7.

Libellus de Possessione et si etiam meminerit Proprietatis, nihil obest. p. 84. n. 3.

Libelli conclusio, non narrata attendenda. *ibid.*

Libello in eodem cumulari potest Iudicium possessorium & petitorium. p. 115. n. 2.

Libellus articulatus quid? p. 378. n. 5.

Libellus contra Monasterium debet exprimeri & Abbatem & Conventum. p. 578. n. 1.

Libellum alternativum porrigere potest *laicus Minor*, si dubitet de nullitate contractus. p. 833. n. 2.

Liberalitas.

Liberalitas est propria Principum. p. 91. n. 1.

Libertus.

Liberti an si in patronam sub poena compromiserint, teneantur arbitrium eius servare & poenam solvere. p. 848. par.

Libri.

Litros h. e. eticos legendi p. vilegium non amittitur per non-usum. p. 494. n. 18.

Licentia.

Licentia n. d. est aliud quam dispensare. p. 440. n. 2.

Litigans.

Litigans ubi finienda, ubi coepta. p. 94. n. 1.

Lite non contestata ordinariè non recipiendi testes, nec sententia definitiva ferenda. p. 97. n. 1.

Lites forenses an & quomodo suscipere possit Societas I. s. v. p. 106. n. 8.

Litem de re modica ablegat Iudex in patriam litigantium. p. 119. n. 1.

Litigantes de beneficiis possunt à Pontifice, imo & ab Episcopo ad compositionem cogi. p. 276. n. 1. p. 377. num. 1.

Litis sine contestatione processus ordinarius non subsistit. p. 377. n. 5.

Litem contestari non est quibusvis Adversarij positionibus respondere. p. 378. n. 5.

Litis contestatio in quo consistat? ibid.

Lite cedere ante latam sententiam semper quis potest. p. 378. n. 8.

Lite cedens, nisi aliud exprimat, censetur etiam luri renuntiare. p. 378. n. 8.

Lite cedere non potest, qui non habet Ius alienandi. p. 378. n. 8.

Liti institutaè præter Actorem & Reum alij etiam, quorum interest, adesse possunt. p. 392. n. 2.

Lite etiam non contestata procedi potest contra contumacem in causa beneficiaria. p. 393. n. 5.

Litis finienda tempus à lure constitutum est triennium. p. 605. n. 2. Non potest prorogari à partibus. ibid.

Litis contestatione an citatione censetur res esse cepta? p. 625. princ. n. 2. p. 795. n. 5. Vide Citatio.

Lite iam contestata si Adversarius fiat familiaris Iudicis, potest iste ut suspectus recusari. p. 639. n. 1.

Litis ante contestationem potest opponi defectus Iurisdictionis. p. 654. n. 2. Si post, debet probari. ibid.

Litigans si excommunicationem per abusum absolutionis denuò contrahit, non est ante finem litis absolvendus. p. 707. n. 2.

Litigans si habere non possit Advocatum, dandus est ei à Iudice ex officio. p. 734. n. 2.

Litis contestatione an & quomodo opus sit, si Iudicis officium imploretur. p. 735. n. 3.

Litigantes non possunt à Iudice ad Transactione cogi p. 757. n. 2. Nisi timeatur Reip. turbatio. ibid.

Vel causa sit valde intricata. ibid. Vel principis dispositioni subiecta. ibid.

Litigantes super beneficio potest quidem Pontifex sed non solet ad Transactionem cogere. p. 761. n. 3.

Lites transactione finire inter Christianos valde consuetum. p. 769. n. 1.

Lis beneficiaria potest amicabiliter componi, dato etiam munere, sed absque prævio pacto. p. 775. n. 1.

At & quomodo transactione? ibid. Vel dando aliquid temporale ob bonum concordia. n. 2. Vel dando aliud beneficium aut pensionem spiritualem. n. 3.

Litis prosecutio quomodo possit ab uno transferri in alium. p. 801. n. 3.

Litigiosa res est, de qua lis iam coepta est. p. 840. n. 4. p. 842. n. 5. Quando nam censetur coepta? ibid.

Litigiosæ rei alienatio est ipso Iure irrita. p. 840. n. 4. Nisi fiat per ultimam voluntatem seu legatum. p. 842. n. 6. Quo casu non legatarius sed hæres prosequitur litem. ibid. Quæ sit pœna alienantis vel acceptantis rem litigiosam? p. 840. n. 4.

Litigiosæ rei alienatione non impeditur processus. p. 842. n. 4.

Lites & actiones personales Clericis legari possunt. p. 842. n. 7.

Lites & actiones personales possunt Clerici etiam emere. p. 842. n. 8. Modo dolus absit & in Iudicium non sint iam deductæ, ibid. Dedeet tamen eiusmodi emptio. n. 9.

Litigantes possunt causam suam arbitris committere. p. 845. n. 1. Quando nam etiam debeant? ibid.

Litteræ. Vide Rescriptum.

Litteræ avocatoriaè possunt eo statim quo dantur tempore, auferre delegatis Iurisdictionem. p. 69. n. 6. Ordinariè non auferunt antequam præsententur. p. 704. n. 7.

Litteræ avocatoriaè ad partis instantiam datæ intelliguntur: si impetrans ijs usi velit. p. 70. n. 7.

Litterarum valor si sit dubius, tempus data est inspiciendum. p. 78. n. 1.

Litteræ Pontificis non derogant statutis certas qualitates in promovendo requirentibus, nisi id exprimat. p. 79. n. 4.

Litteras Pontificis falsificans quas pœnas incurrat? p. 114. n. 2.

Litteras in causa beneficiaria falsificans Clericus, quibus subiaceat pœnis? ibid.

Litteræ in forma si neutri, vel si nulli, quales? p. 114. n. 3.

Litteræ beneficiales aliæ sunt Iustitiæ seu in forma communi & pauperum, aliæ Gratiæ seu gratiosæ. p. 116. n. 1.

Litteræ Monitoriaè, Præceptoris, & executoris quæ? p. 125. princ. An & quales earum usus? ibid.

Litteræ plures eandem formam & datam habentes, censentur eadem. p. 128. n. 4.

Litteræ in forma Dignum tribuunt Ius in re, & quasi dominium beneficij. p. 168. n. 1.

Litteræ antequam fiat expeditæ, non possunt Prælati à Papa promovendi administrationem accipere, aut recipi. p. 265. n. 3. Quomodo expediendæ si Papa ante moriatur. ibid.

Litteræ Dimissoriaè, Commendatitiaè, Testimonialiales, & formata. Vide sub littera initiali.

Litteræ communicatoriaè, & pacifica. Vide Commendatitiaè.

Litteras malitiosè aperiens non auditur, si eas de falsitate postea arguat. p. 657. n. 2. An puniendus ut falsarius? n. 4.

Litteris sigillum amovens committit crimen falsi. p. 658. n. 5. Vti & laceraans, comburens, abscondens. ibid. Malitiosè aperiens & Adversario exhibens. ibid.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locatio.

Locatio ad beneplacitum locantis, expirat cum eo.
p. 150. n. 2.

Locus.

Locus electionis celebrandæ quis sit? p. 288. n. 1.
Extra ambitum Ecclesiæ si fiat, rescindi potest. p. 289.

n. 1. Nisi necessitas coegerit. p. 293. n. 2.

Locus Iudicij eligere non est actus Iudicialis. p. 626.

n. 3. Locus Iudicij qualis esse debeat? p. 683. n. 1. An
& quomodo possit mutari à delegato Papæ, vel Episco-
pi? ibid.

Locus exemptus quomodo censeatur extra diocæsin?
p. 731. n. 2.

Loca pia omnia comprehenduntur nomine Ecclesiæ.
p. 837. n. 2. Petere possunt Restitutionem in integrum.
ibid.

Magister.

Magistri seu Professores habent simplicem Iurisdic-
tionem in suos scholares. p. 835. n. 4.

Magistratus Vide Princeps.

Magistratus ex publica causa gravi disponere potest
de Iure privatorum. p. 9. n. 1.

Magistratus præcepta iusta obligant in conscientia.
p. 14. n. 1.

Magistratus minores per se & directè obligantur suis
legibus; non item Maiores. p. 17. n. 5.

Magistratus prohibens exteris bona immobilia, rectè
ab ijs vicissim ita prohibetur. p. 18. n. 6.

Magistratus Laicus interpretari potest Ius naturale in
rebus profanis & indubitatis. p. 21. n. 5.

Magistratus Ecclesiasticus interpretatur Ius naturale
in spiritualibus, & in dubijs profanis. ibid.

Magistratus humanus non potest directè Ius natura-
le præceptivum mutare statuendo aut dispensando. p. 21.
n. 6. Potest tamen permissivum. n. 7.

Magistratus secularis circa Ecclesias, res, & perso-
nas Ecclesiasticas nihil validè statuere potest p. 24. n. 3.
p. 25. n. 14. p. 38. n. 1. Etiam de plenitudine potesta-
tis. p. 38. n. 1.

Magistratus potest actionem ex simplici pacto nega-
re; non obligationem. p. 22. n. 7.

Magistratus humanus nihil potest statuere contra Ius
gentium. p. 22. n. 8. Potest tamen ei superaddere. ibid.

Magistratus non potest unius suum aut rem auferre,
& alteri dare. p. 22. n. 9. Nisi ob bona publicum.
n. 10. & seqq. In dubio non præsumitur hoc velle. ibid.

§. *Hic.* Sin velit, præsumitur iuste velle. p. 23. n. 10.

§. *Porro.* Magistratus secularis non potest punire Clericos ob
transgressionem sui statuti. p. 40. §. *Adhuc.* p. 44.

§. *Restat.* Magistratus secularis tenetur ex debito communia
Reipubl. commoda concedere Clericis propter spiritua-
lia. p. 40. §. *Respondeo.*

Magistratus secularis non potest Clericos obligare
per onerosa decreta de Collectis & exactionibus. p. 40.
n. 7. De Pœnis & inhabilitatibus. ibid. §. *Alterum.*

De decimatione bonorum aliò portandorum. p. 41.
§. *Tertium.* De parte funerali. ibid. §. *Quartum.*

De exclusionè ingredientium religionem ab hæreditate.

ibid. §. *Quintum.* De abbreviatione Temporis ad
præscriptionem. ibid. §. *Sextum.* De immobili-
bus non alienandis nisi in subditos. ibid. §. *Septimum.*

Magistratus secularis etiam vi privilegij non potest
in clericos, quod in laicos. p. 42. n. 10.

Magistratu expirante expirat facta ab eo extrajudiciali
aut interlocutoria prohibitio. p. 46. n. 6.

Magistratus statuto posteriore abrogat prius contra-
rium. p. 55. n. 5. Vti & consuetudinem. p. 56. n. 6.

Magistratus civilis & ecclesiasticus est noxias Reipubl.
consuetudines tollere. p. 192. n. 6.

Magistratus potest actum Iure naturæ validum redde-
re irritum, etiam quoad conscientiam. p. 258. n. 16.
Id tamen in dubio non præsumitur fecisse. ibid.

Magistratus potest in electione officialium revocare
& mutare suffragia etiam publicata. p. 386. n. 1.

Maior, Maiorennis.

Maior non subijcitur minori. p. 754. n. 4.

Maior pars Eligentium. Vide Electio, suffragium.
Maiorenni non conceditur restitutio in integrum, si
appellare possit. p. 827. n. 4.

Maiorennis quandoque ob laxationem restituuntur in
integrum ex iusta causa. p. 828. n. 6. In favorabili-
bus sufficit eam causam esse semiplenè probatam. n. 7.

Malitia.

Malitijs hominum non est indulgendum. p. 112. n. 2.

Malitia sua non debet esse dolosis lucrosa. p. 487.

Mandans.

Mandans principale; censetur etiam mandare acces-
sorium. p. 140. p. 601. n. 2.

Mandans superior aliquid iam ante habenti in id or-
dinariam potestatem non facit eum delegatum. p. 149.
n. 3. Nisi expresse significet. n. 4.

Mandans delictum est magis puniendus quam execu-
tor. p. 602. n. 4.

*Mandatarius. Vide Commissarius, De-
legatus.*

Mandatarius non excedit fines Mandati, faciendo
connexa. p. 11. n. 2.

Mandatarij simplicis seu Internuntij revocatio valet,
etiam antequam ipsi innotecat. p. 131. n. 7.

Mandatarius iniuste gravans Ecclesiasticum ob cer-
tam personam non electam, institutam, & c. ipso facto
excommunicatur. p. 405. n. 4. Necessitas tamen pi-
rendi subinde excusat. ibid.

Mandatarij dolus obesse non debet Principali. p. 441.
num. 2.

Mandatarius ut ei fides habeatur, debet mandatum
exhibere. p. 653. n. 1.

Mandatarius an & quomodo expensas factas possit
reperere? p. 788. n. 1. & seqq.

Mandatum vide Procurator.

Mandatum mercede constituta transit in Locatio-
nem. p. 35. n. 14.

Mandatum Superioris intelligendum ut conforme
Iuri communi. p. 48. n. 5.

Mandata cum consilio alterius peragenda sunt vali-
dè sine eo, si consuli non potuit. p. 48. n. 5. Invalide,
si potuit. n. 6. Mandati